

Formanden: Det var efter Omstændighederne naturligt, at den ærede Taler, som aabnede Forhandlingerne idag, nævnte som Forudsejning, at Lovforslaget vilde blive sendt til et Udvalg, og jeg har heller ingen Erindring at gjøre mod, at det ærede Medlem, der nu satte sig, ligeledes berørte Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse; men iøvrigt vilde det ærede Medlemmer nok erindre, at det ikke er dette, der i Dieblittet umiddelbart er til Forhandling, men at det derimod er selve Lovforslagets Indhold, og at vi først senere komme til Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse.

Breinholt: Naar jeg tillader mig at tage Ordet ved denne Leilighed, er det ikke alene for at give den næst foregaaende ærede Taler, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Magen), min udelte Tilslutning til de Udtalelser, han knyttede til det foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag, men det er for end yderligere at fremhæve et af de Punkter, som af ham fremdroges, idet det forekommer mig, at det blandt det meget Betydelige, som baade findes og ikke findes paa nærværende Tillægsbevillingslovsforslag, er noget af det aller Betydeligste. Jeg skal søge noget nærmere at begrunde denne Paastand, i hvilket Diemed det forekommer mig, at et kort Omrids af Sagens Historie vil levere det bedste Bidrag til dens Belysning; jeg skal kun give det i ganske korte og raske Træk.

Efterat der i mange Aar var fremkommet talrige og stærke Klager over Mangel af en Tilflugtshavn i det nordlige Rategat, og efterat disse Klager vare støttede fra saagodt som alle Sider, og deres Berettigelse nesten overalt var anerkjendt, nedsatte Regjeringen i 1877 en Kommission til at tage Sagen under Overveielse og fremkomme med Forslag til Anlæg af en saadan Nødhavn. Kommissionen undersøgte de forskjellige Steder, som den troede egnede til et saadant Anlæg, deriblandt særlig Skagen, Hirtsholmene og Frederikshavn. Ifølge de Planer og Forslag, der fremkom fra denne Kommission, vilde Anlægget af en Havn ved Skagen koste fra 11½—13 Mill., ved Hirtsholmene fra 14—15½ Million, iberegnet den landsfaste Forbindelse og en Udvidelse af den nærværende Havn ved Frederikshavn 4,600,000 Kr. Kommissionen indstillede, vistnok væsentlig af finansielle Grunde, Udvidelsen af Frederikshavns Havn til Udsejlelse. — Strax efter Forslagets Fremkomst, og efterat det var kommen til almindelig Kundskab, blev det Gjenstand for en meget indgaaende Kritik af Sagkyndige, med Hentydning til hvilken jeg kun skal dvæle ved tre store Møder, der afholdtes dels i det kongelige danske geografiske Selskab, dels i den danske Skibsfører-

forening af 1874 og endelig i den tekniske Forening. Referatet, og det et meget udførligt og tilbøieligt stenografisk Referat af de paa disse Møder førte Forhandlinger foreligger her, men jeg skal ikke fordybe mig i dem, tiltrods for deres store Interesse. Jeg skal kun kortelig bemærke, at nesten alle de i disse Møder deltagende theoretiske og praktiske Sagkyndige vare saagodt som enstemmigt enige om som Nødhavn at foretrække Skagen og i anden Række Hirtsholmene, dog at der ligeoverfor Spørgsmaalet Hirtsholmene kontra Frederikshavn var delte Meininger. Desuagtet sluttede Regjeringen sig til Kommissionens Forslag, mod hvilket jeg i dette Dieblit ingen Indvendinger skal fremføre, og foreslog paa Finantsloven i forrige Samling en Bevilling af 300,000 Kr. som første Bidrag af den samlede Bevilling 4,600,000 Kr. Mod denne Sag reiste sig derimod i Finantsudvalget i det andet Thing store Vanskeligheder; man forlangte der Beføstningen reduceret, og der fremkom ogsaa fra Regjeringen Forslag i saa Henseende og fornyede Planer, men Enden blev, at hele Posten faldt bort. I denne Samling har, som det allerede er antydet af en æret Taler, Regjeringen i det andet Thing fremsat et særligt Lovforslag om Udvidelse af Frederikshavns Havn, men denne Gang var Bølsbet ikke alene reduceret, men var endog ogsaa gaaet ned til mindre end Halvbeløbet af det, der var forlangt ifjor, nemlig 2,200,000 Kr. mod 4,600,000 Kr. Ved første Behandling af dette Forslag i det andet Thing reiste der sig en livlig Debat, under hvilken Kampen især tilspidse sig og udmundede i Spørgsmaalet om Lovforslagets Behandlingsmaade, idet Nogle mente, at Lovforslaget burde henvises til Finantsudvalget, Andre, at der burde nedsættes et særligt Udvalg til at behandle Forslaget. Disse Andre feirede ved Afstemningen med 50 St. mod 34, og det saaledes nedsatte Udvalg gav sig til i god Tro og, saavidt vides, ihærdigt og med god Villie at behandle Lovforslaget, da midt under dets Forhandlinger pludselig dette Lovforslag forsvandt for Udvalget, eller ialtsald, for ikke at overdrive, dets Realitet forsvandt og det dukkede op paa nærværende Tillægsbevillingsforslag. Det falder nu ikke mig ind paa nogen Maade at ville kritisere en et andet Sted brugt Fremgangsmaade, ligesom jeg ogsaa antager, at den høitærede Formand neppe vilde tillade det. Det falder mig saa meget mindre ind, som der jo hverken fra min eller det høie Things Side er Anledning til at tage sig det nær, om det andet Thing i overøttets Lillid til Administrationen overlader i denne Hænder alene en stor og vigtig Sags Ordning, medens Folkethinget frakriver sig enhver Indflydelse paa alle Sagens Enkeltheder, selv de allervigtigste. Men noget ganske Andet er og bliver det, naar